

in het groote prachtwerk over den schilder voldoende in. „Tot zijn veertiende jaar bleef hij daar op school, het laatst op eene inrichting van meer uitgebreid Lager Onderwijs. Na het verlaten daarvan werd op de gebruikelijke wijze de kantoorzetel bestegen, eerst bij zijn vader in de zaak, terwijl hij later omtrent een jaar lang bij de bekende graanhandelaars-firma Palthe & Haentjes werkzaam was. Op een goeden dag echter verklaarde Breitner het kantoorleven moede te zijn – hij was toen zeventien, achttien jaar – en zeide hij schilder te willen worden”.

Deze neiging ontwaakte echter niet eerst toen bij hem. Reeds op de bewaarschool was hij van teekenen vervuld geweest. Later op school krabbelde hij zijn schriften vol met oorlogstafereelen te land en ter zee en thuis werden de lange domineesbriefjes ook door hem volgeteekend met soldaten en paarden. Teekenles had hij later bij Christoffel Neurdenburg¹⁾, die weer een leerling was van den bekenden kunstschilder W. H. Schmidt.

Het was Neurdenburg, die achter den jongen om, Breitner's vader aanried, om hem voor schilder te laten opleiden. Begrijpelijkwijze had deze niet veel op met dit wisselvallige toekomstplan, maar George was er niet van af te brengen. Hijzelf had reeds advies ingewonnen bij den leeraar aan de Rotterdamsche teekenakademie Robert van Eijnden, die hem evenwel niet veel moed had gegeven. Op aandringen van den vader ging nu de jonge George naar Charles Rochussen om diens oordeel over zijn teekenwerk te vragen. Deze zag er wel wat in en gaf den jongen den raad de Akademie in Amsterdam of Den Haag te bezoeken. Als gevolg daarvan toog Breitner vermoedelijk in het najaar van 1875 naar de toen door J. Ph. Koelman²⁾ beheerde Haagsche Akademie, waar hij zich voor de teekenakte

1) Christoffel Neurdenburg, geboren te Rotterdam 3 Mei 1817, als zoon van Johannes Jacobus Neurdenburg, geboren in 1792 te 's Hertogenbosch en Janna Dorothea Neunabel, geboren in 1792 te Arnhem, was lange jaren teekenmeester te Rotterdam. Hij werd op bijna 76-jarigen leeftijd met zijn gezin afgeschreven naar Den Haag, 28 April 1893.

2) Jan Philip Koelman. Zijn „typisch ijdele, maar niettemin prachtige zelfportret” behoort aan de gemeente 's Gravenhage. Zie N.R.C. 16 Maart 1934 Avondblad C.